

проведеного конкурсу, оскільки тільки такий спосіб забезпечує вибір найбільш економічно-вигідного проекту та надійного партнера.

Структура проектів державно-приватного партнерства може відрізнятися для різних промислових секторів. Не існує такого поняття, як стандартний проект державно-приватного партнерства, оскільки кожен проект та відповідно і договір має свої індивідуальні властивості.

Законом передбачено, що державно-приватне партнерство здійснюється на основі договору. В рамках державно-приватного партнерства можуть укладатись договори про концесію, спільну діяльність, розподіл продукції, інші договори. Істотні умови договорів, що укладаються в рамках здійснення державно-приватного партнерства, визначаються законодавством України.

Формування та забезпечення державної політики в сфері ДПП Указом Президента України «Про Міністерство економічного розвитку і торгівлі України» від 31.05.2011 № 634/2011 покладено на Міністерство економічного розвитку і торгівлі України.

Позитивна реалізація проекту у формі державно-приватного партнерства на пряму залежить від прозорості проведеного конкурсу, стабільності та повноти фінансування. Тільки такий спосіб забезпечує вибір найбільш вигідного проекту та надійного партнерства.

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА У ГАЛУЗІ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА

А. М. БРОВДІЙ, старший викладач кафедри правового забезпечення господарської діяльності

Т. А. КУРМАЗ, старший лаборант кафедри правового забезпечення господарської діяльності

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

Державно-приватне партнерство (або "публічно-приватне партнерство", ДПП) є одним із сучасних механізмів залучення інвестиційних коштів у розвиток галузей, які традиційно відносяться до державного сектору: житлово-комунальне господарство, транспорт, медицина. Цей механізм набирає все більшої популярності у всьому світі.

Особливістю державно-приватного партнерства є співпраця між державним і приватним партнерами. У більшості випадків ДПП передбачає залучення коштів приватного інвестора з частковою передачею йому права на оперативне управління об'єктами інвестицій на обумовлений термін.

Механізм застосування державно-приватного партнерства здатний забезпечити, перш за все, можливість здійснення суспільно-значущих проектів в найбільш короткі терміни, малопривабливих для традиційних форм приватного фінансування, а по-друге, підвищити ефективність проектів за

рахунок участі в них приватного бізнесу, як правило, більш ефективного на ринку, ніж державні інститути. Крім того, при цьому забезпечується зниження навантаження на бюджет за рахунок залучення приватних коштів і перекладання частини витрат на користувачів, можливість залучення кращих управлінських кадрів, техніки і технологій, підвищення якості обслуговування кінцевих користувачів. Нарешті, з'являється можливість сконцентрувати увагу державних органів на найбільш властиві їм адміністративні функції та скоротити державні ризики за рахунок розподілу їх між приватним партнером і владою. Зі свого боку держава забезпечує правомочність власника, можливість надання податкових та інших пільг, гарантій, а також матеріальних і фінансових ресурсів. Іншими словами, партнерство держави і бізнесу спрямоване на досягнення соціальних і економічних цілей щодо створення необхідних умов для функціонування сфери ЖКГ та обслуговування потреб населення.

Україна має достатньо серйозний потенціал для використання державно-приватного партнерства. У держави знаходиться значна частина транспортної, житлово-комунальної, енергетичної та соціальної інфраструктури. Але стан автомобільних доріг, залізничних колій, аеропортів є незадовільним. Необхідних для модернізації інфраструктури фінансових ресурсів в бюджеті не вистачає. В такій ситуації орієнтація на розвиток державно-приватного партнерства повинна стати одним з найважливіших напрямків державної політики та стимулюватися державою.

Сьогодні в Україні активно розвивається нормативно-правове забезпечення державно-приватного партнерства. Протягом тривалого часу формуються правові засади для розвитку його окремих форм. Нині законодавчу базу розвитку державно-приватного партнерства становлять: Конституція України, Цивільний кодекс України, Господарський кодекс України, інші законодавчі акти України.

Держави, в яких механізм державно-приватного партнерства був сформований раніше, ніж в Україні, і який вже доволі успішно працює, можуть виокремити фактори, що стимулюють співпрацю держави та бізнесу. По-перше, органи місцевого самоврядування повинні чітко визначити, в якому напрямку буде розвиватися місто та розробити стратегічний план дій. По-друге, проект в рамках державно-приватного партнерства повинен зацікавити бізнес з економічної точки зору та бути для нього вигідним. Також, серед обов'язкових складових успішної взаємодії держави та бізнесу можна виокремити можливість об'єднання схожих проектів в різних містах для здійснення більш масштабних інвестицій, а також залучення досвідчених фахівців.